LEGE nr. 136 din 29 decembrie 1995 privind asigurările şi reasigurările în România

(la data 27-nov-2009 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2009)
(la data 28-iul-2009 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2009)
(la data 28-iun-2005 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2005)
(la data 29-mai-2004 a se vedea referinte de aplicare din Legea 172/2004)
(la data 01-ian-2004 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2003)
(la data 07-dec-2002 reglementat de Norma din 2002)
(la data 30-nov-2001 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2001)
(la data 28-nov-1996 a se vedea referinte de aplicare din Norme Tehnice din 1996)
(la data 29-oct-1996 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 1996)

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL 1: Dispoziţii generale

Art. 1

În România, activitatea de asigurare se desfăşoară sub forma asigurărilor de viaţă şi a celor generale, facultative sau obligatorii, în condiţiile legii.
(la data 29-mai-2004 Art. 1 din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 172/2004)

Art. 1^1

În înţelesul prezentei legi, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
1. contractant al asigurării - persoana care încheie contractul de asigurare pentru asigurarea unui risc privind o altă persoană şi se obligă faţă de asigurător să plătească prima de asigurare;
2. vehicul - orice mijloc de transport, cu sau fără propulsie proprie, destinat deplasării pe uscat, inclusiv orice tip de remorcă, indiferent dacă este cuplată sau nu, excepţie făcând cele care se deplasează pe şine, bicicletele sau vehiculele cu tracţiune animală;
(la data 22-nov-2007 Art. 1^1, punctul 2. din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 1. din Legea 304/2007)

3. persoană păgubită - persoana îndreptăţită să primească despăgubiri pentru prejudiciul suferit ca urmare a producerii unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;
4. prejudiciu - efectul negativ suferit de persoana păgubită prin producerea unui risc acoperit printr-un contract de asigurare de răspundere civilă;
5. Birou Naţional - organizaţie profesională, constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU, şi care grupează societăţile de asigurare care sunt autorizate într-un stat să practice asigurarea de răspundere civilă auto;
6. Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România - biroul naţional din România;
7. limitele teritoriale de acoperire ale asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule:
a) teritoriul României;
b) teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene şi cele aparţinând Spaţiului Economic European;
c) teritoriul statelor care leagă direct două ţări membre ale Uniunii Europene în care nu există birou naţional;
8. Carte Verde - document internaţional de asigurare emis în numele biroului naţional, în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949, adoptată de Subcomitetul de Transport Rutier al Comitetului de Transporturi Interioare din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a ONU;
9. franşiză - partea din prejudiciu suportată de persoana păgubită, stabilită ca valoare fixă sau procent din despăgubirea totală prevăzută în contractul de asigurare.
(la data 10-oct-2005 Art. 1^1, punctul 9. din capitolul 1 modificat de Art. 1, punctul 1. din Legea 283/2005)

10. vigneta - autocolant care se aplică pe parbrizul vehiculului sau în alt loc vizibil din exterior, care atestă existenţa unei polite de asigurare RCA pentru vehiculul respectiv, eliberat împreună cu polita de asigurare RCA.
(la data 22-nov-2007 Art. 1^1 din capitolul 1 completat de Art. I, punctul 2. din Legea 304/2007)

Art. 2

În asigurarea facultativă raporturile dintre asigurat şi asigurător, precum şi drepturile şi obligaţiile fiecărei părţi se stabilesc prin contractul de asigurare.

Art. 3

În asigurarea obligatorie raporturile dintre asigurat şi asigurător, drepturile şi obligaţiile fiecărei părţi sunt stabilite prin lege.
(la data 29-mai-2004 Art. 3 din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 2. din Legea 172/2004)

Art. 4

În sensul prezentei legi, este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, precum şi tramvaie, în limitele teritoriale de acoperire.
(la data 10-iul-2005 Art. 4 din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 2. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 5

(la data 01-ian-2005 Art. 5 din capitolul 1 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2004)
Asigurarea obligatorie se practică:
a) de către societăţile de asigurare din România autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
b) de către societăţile de asigurare autorizate de autorităţile competente din statele membre ale Uniunii Europene care desfăşoară activitate în România conform dreptului de stabilire şi liberei circulaţii a serviciilor.
Societăţile de asigurare care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform alin. 1, la cererea potenţialului asigurat, încheie asigurarea eliberând un înscris doveditor.
(la data 10-iul-2005 Art. 5 din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 3. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 6

Operaţiunile de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea şi primirea unor riscuri pe piaţa internă şi

internaţională de asigurări.
(la data 29-mai-2004 Art. 6 din capitolul 1 abrogat de Art. I, punctul 5. din Legea 172/2004)
În operaţiunile de reasigurare, raporturile dintre reasigurat şi reasigurător, drepturile şi obligaţiile fiecărei părţi se stabilesc prin contractul de reasigurare.
(la data 29-mai-2004 Art. 7 din capitolul 1 abrogat de Art. I, punctul 6. din Legea 172/2004)

Art. 8

Avizarea şi constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea şi plata despăgubirilor ori a sumelor asigurate se efectuează în condiţiile legii şi ale normelor adoptate în baza legii de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru asigurările obligatorii, sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurărilor facultative.
Pentru evenimentele în care au fost implicate două vehicule, din care au rezultat numai pagube materiale, avizarea societăţilor din domeniul asigurărilor se poate face şi în baza unui formular tipizat, eliberat de societăţile din domeniul asigurărilor, denumit constatare amiabilă de accident, în care conducătorii vehiculelor respective consemnează circumstanţele producerii evenimentului, datele personale de identificare a vehiculelor implicate, precum şi a propriilor asigurători.
Forma, dimensiunile, conţinutul, precum şi procedurile privind utilizarea formularului tipizat se stabilesc prin norme emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.
(la data 22-nov-2007 Art. 8 din capitolul 1 modificat de Art. I, punctul 3. din Legea 304/2007)

(la data 01-oct-2011 capitolul 2 abrogat de Art. 192, punctul 1. din capitolul VII, sectiunea 3 din Legea 71/2011)

CAPITOLUL 3: Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de autovehicule

(la data 10-oct-2005 capitolul 3 modificat de Art. 1, punctul 2. din Legea 283/2005)

(la data 01-ian-2015 capitolul 3 reglementat de titlul II din Norma 23/2014)
(la data 01-ian-2015 capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul II din Norma 23/2014)
(la data 01-ian-2015 capitolul 3 reglementat de Art. 2 din titlul I, capitolul I din Norma 23/2014)

Art. 48

(1) Persoanele fizice sau juridice care au în proprietate vehicule supuse înmatriculării/înregistrării în România, precum şi tramvaie au obligaţia să se asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de vehicule în limitele teritoriale de acoperire şi să menţină valabilitatea contractului de asigurare prin plata primelor de asigurare, precum şi să aplice pe parbrizul vehiculului sau în alt loc vizibil din exterior vigneta.
(la data 22-nov-2007 Art. 48, alin. (1) din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 6. din Legea 304/2007)

(la data 01-ian-2015 Art. 48, alin. (1) din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 4 din Norma 23/2014)
(2) Persoanele care intră pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în afara teritoriului României se consideră asigurate, în condiţiile prezentei legi, în una dintre următoarele situaţii:
a) dacă numărul de înmatriculare atestă asigurarea potrivit legii statului în care este înmatriculat autovehiculul sau acordurilor internaţionale de asigurare valabile în România;
b) dacă posedă documente internaţionale de asigurare valabile în România.
(la data 10-iul-2005 Art. 48, alin. (2) din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 15. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(3) Fac exceptie de la dispozitiile prezentului articol persoanele fizice si juridice, pe timpul utilizarii autovehiculelor pentru cursele de intreceri, raliuri sau antrenamente, care se pot asigura facultativ pentru astfel de riscuri.
(la data 29-mai-2004 Art. 48 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 38. din Legea 172/2004)

Art. 48[1]

(1) La înscrierea în circulaţie, la efectuarea de modificări în certificatul de înmatriculare sau în cartea de identitate a unui autovehicul şi la efectuarea verificărilor tehnice periodice, este obligatorie prezentarea dovezii existenţei unei asigurări de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în condiţiile prezentei legi.
(2) Contractul de asigurare atestă existenţa asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule. Încheierea contractului de asigurare de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de vehicule se dovedeşte cu poliţa de asigurare/documentul Carte Verde.
(la data 10-iul-2005 Art. 48^1 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 16. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(la data 01-ian-2015 Art. 48^1, alin. (2) din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 1 din Norma 23/2014)

Art. 49

(la data 01-ian-2015 Art. 49 din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 2 din Norma 23/2014)
(la data 01-ian-2015 Art. 49 din capitolul 3 reglementat de Art. 1 din titlul I, capitolul I din Norma 23/2014)
(la data 11-nov-2008 Art. 49 din capitolul 3 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2008)
Asigurătorul acordă despăgubiri, în baza contractului de asigurare, pentru prejudiciile de care asiguraţii răspund faţă de terţe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, precum şi tramvaie şi pentru cheltuielile făcute de asiguraţi în procesul civil, în conformitate cu:
a) legislaţia în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de autovehicul şi cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislaţia respectivă şi cel prevăzut în contractul de asigurare;
b) legislaţia românească în vigoare, în cazul în care persoanele păgubite sunt cetăţeni ai statelor membre ale Uniunii Europene, în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care este valabil tratatul de instituire a Comunităţii Economice Europene, dacă nu există birou naţional pe teritoriul traversat în care s-a produs accidentul.
(la data 10-iul-2005 Art. 49 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 17. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 50

(la data 01-ian-2015 Art. 50 din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 5 din Norma 23/2014)
(la data 01-ian-2015 Art. 50 din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 6 din Norma 23/2014)
(1) Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare şi cheltuielile de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum şi prin avarierea ori distrugerea de bunuri.
(2) În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile se acordă atât pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, cât şi pentru persoanele aflate în acel autovehicul, cu excepţia conducătorului

autovehiculului respectiv.
(la data 10-iul-2005 Art. 50, alin. (2) din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 18. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(3) Se acordă despăgubiri şi în cazul în care persoanele care formulează pretenţii de despăgubiri sunt soţul (soţia) sau persoane care se află în întreţinerea proprietarului ori conducătorului autovehiculului asigurat, răspunzător de producerea accidentului.
(4) Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu proprietarul sau cu utilizatorul autovehiculului respectiv, precum şi dacă nu aparţineau proprietarului, utilizatorului ori conducătorului autovehiculului răspunzător de producerea accidentului.
(la data 10-iul-2005 Art. 50, alin. (4) din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 18. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 51
Despăgubirile, astfel cum sînt prevăzute la art. 49 şi 50, se acordă şi în cazul în care cel care conducea autovehiculul, răspunzător de producerea accidentului, este o altă persoană decît asiguratul.
Despăgubirile se plătesc şi atunci cînd persoanele păgubite nu au domiciliul, reşedinţa sau sediul în România.
În caz de vătămare corporală sau deces al unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acordă despăgubiri dacă autovehiculul care a produs accidentul este identificat şi asigurat, chiar dacă autorul accidentului a rămas neidentificat.
Art. 52
(1) În cazul în care, pentru acelaşi proprietar de autovehicul, la data producerii accidentului, existau mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în părţi egale de către toţi asigurătorii. Despăgubirea se va plăti integral de către asigurătorul la care s-a adresat persoana păgubită, urmând ca ulterior asigurătorul în cauză să se îndrepte împotriva celorlalţi asigurători pentru recuperarea părţii de despăgubire, plătită în numele acestora.
(la data 10-iul-2005 Art. 52, alin. (1) din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 19. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Asiguratul are obligaţia de a informa asigurătorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alţi asigurători.
Art. 53
(la data 01-ian-2015 Art. 53 din capitolul 3 reglementat de titlul I, capitolul III, sectiunea 3 din Norma 23/2014)
(la data 06-dec-2011 Art. 53 din capitolul 3 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2011)
(la data 15-iul-2005 Art. 53 din capitolul 3 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2005)
(la data 01-ian-2005 Art. 53 din capitolul 3 a se vedea referinte de aplicare din Norma din 2004)
(la data 25-nov-1996 Art. 53 din capitolul 3 a se vedea referinte de aplicare din Hotarirea 1259/1996)
(la data 30-ian-1996 Art. 53 din capitolul 3 reglementat de Hotarirea 32/1996)
Prin norme adoptate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor conform legii se stabilesc: aplicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, limitele teritoriale de acoperire, nivelul despăgubirilor, condiţiile de plată, durata asigurării, facilităţile şi penalizările aplicabile asiguraţilor, criteriile şi condiţiile pentru acordarea sau retragerea autorizaţiei, persoanele care au obligaţia să încheie contracte de asigurare, modalitatea de gestionare a cazurilor de refuz al asigurătorului de a încheia asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, dacă este cazul, precum şi alte informaţii referitoare la acest tip de asigurare.
(la data 10-iul-2005 Art. 53 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 20. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 54
Despăgubirea se stabileşte şi se efectuează conform art. 43 şi 49, iar în cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în România se exercită împotriva asigurătorului de răspundere civilă, în limitele obligaţiei acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului în calitate de intervenienţi forţaţi.
Drepturile persoanelor păgubite prin accidente produse pe teritoriul României de vehicule aflate în proprietatea persoanelor asigurate în străinătate se exercită împotriva asigurătorului prin reprezentanţele de despăgubiri sau prin Biroul Asigurătorilor de Autovehicule din România, după caz, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 48 alin. 2.
(la data 22-nov-2007 Art. 54 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 7. din Legea 304/2007)

Art. 55
(1) Despăgubirile se plătesc de către asigurător persoanelor fizice sau juridice păgubite.
(2) Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului.
(3) Despăgubirile se plătesc asiguraţilor dacă aceştia dovedesc că au despăgubit persoanele păgubite şi despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58.
(4) Odată cu încasarea despăgubirii, persoanele păgubite vor declara în scris că au fost despăgubite pentru pagubele suferite şi că nu mai au nici o pretenţie de la asigurătorul de răspundere civilă şi asigurat (persoana vinovată) în legătură cu paguba respectivă.
(5) În situaţia efectuării plăţii de către asigurătorul de răspundere civilă direct în contul bancar al persoanei păgubite, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asigurătorului de răspundere civilă eventualele obiecţii referitoare la cuantumul despăgubirii.
(6) În cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asigurătorul conform prevederilor art. 22, eventuala diferenţă de despăgubire dintre asigurarea facultativă şi asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asigurat (persoana vinovată), dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depăşeşte limita maximă a despăgubirii ce poate fi acordată de asigurător pentru prejudiciile cauzate în unul şi acelaşi accident de autovehicul, prevăzută de legislaţia în vigoare.
(la data 10-iul-2005 Art. 55 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 22. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 56
(1) Persoanele care folosesc pe teritoriul României autovehicule înmatriculate în străinătate şi neasigurate în străinătate, potrivit art. 48 alin. 2, sau a căror asigurare expiră pe durata şederii în România datorează prime de asigurare conform prevederilor legale.
(2) Personalul poliţiei de frontieră nu va verifica documentele de asigurare pentru autovehiculele înmatriculate în statele

membre ale Uniunii Europene, pentru acestea numerele de înmatriculare fiind garanţia asigurării.
(la data 10-oct-2005 Art. 56, alin. (2) din capitolul 3 modificat de Art. 1, punctul 3. din Legea 283/2005)

(3) La intrarea sau ieşirea din ţară, personalul poliţiei de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României va controla documentele de asigurare şi va solicita proprietarului, împuternicitului acestuia sau conducătorului autovehiculului înmatriculat în state terţe dovada plăţii primei de asigurare datorate. Persoanele neasigurate sau persoanele care la control nu pot face dovada asigurării ori a plăţii acesteia vor fi obligate să încheie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule şi să achite prima de asigurare la entităţile desemnate în acest sens de către asigurătorii care au dreptul să practice asigurarea obligatorie conform art. 5 alin. 1.
(4) Autovehiculele înmatriculate în state terţe care intră pe teritoriul României de pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene nu vor fi supuse controlului privind documentele de asigurare, acest control putând fi efectuat numai prin sondaj.
(la data 10-iul-2005 Art. 56 din capitolul 3 modificat de Art. I, punctul 23. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(la data 10-iul-2005 Art. 57 din capitolul 3 abrogat de Art. I, punctul 24. din Ordonanta urgenta 61/2005)
Art. 58
Asigurătorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:
a) accidentul a fost produs cu intenţie;
b) accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispoziţiile legale privind circulaţia pe drumurile publice ca infracţiuni săvîrşite cu intenţie, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracţiuni săvîrşite cu intenţie;
c) accidentul a fost produs în timpul cînd autorul infracţiunii săvîrşite cu intenţie încearcă să se sustragă de la urmărire;
d) persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus autovehiculul fără consimţămîntul asiguratului.
(la data 29-mai-2004 Art. 59 din capitolul 3 abrogat de Art. I, punctul 46. din Legea 172/2004)
(la data 23-iun-2007 capitolul III^1 abrogat de Art. 1 din Legea 180/2007)
CAPITOLUL 4: Fonduri de protecţie
(la data 27-iul-2015 Art. 60 din capitolul 4 abrogat de Art. 41, litera A. din capitolul VI din Legea 213/2015)
Art. 61
(1) Se constituie Fondul de protecţie a victimelor străzii, în vederea protejării persoanelor păgubite prin accidente de autovehicule supuse înmatriculării, precum şi de tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat pentru răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.
(la data 10-iul-2005 Art. 61, alin. (1) din capitolul 4 modificat de Art. I, punctul 29. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(2) Asigurătorii care practică asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule conform art. 5 sunt obligaţi să contribuie la constituirea fondului prevăzut la alin. 1 proporţional cu volumul primelor încasate pentru această asigurare, până la acoperirea obligaţiilor de plată ale acestuia. Această contribuţie nu va depăşi 5% din volumul primelor brute încasate pentru această asigurare.
(la data 10-iul-2005 Art. 61, alin. (2) din capitolul 4 modificat de Art. I, punctul 29. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(3) Fondul de protecţie a victimelor străzii este destinat plăţilor de despăgubiri pentru vătămări corporale sau decese, dacă autorul a rămas neidentificat, respectiv plăţilor de despăgubiri pentru avarierea ori distrugerea de bunuri şi vătămări corporale sau decese, dacă autovehiculul, respectiv tramvaiul, a fost neasigurat.
(4) În cazul avarierii sau distrugerii bunurilor prin accidente produse de autovehicule, respectiv tramvaie, neasigurate, rămâne în sarcina persoanei păgubite o franşiză stabilită prin normele adoptate în baza prezentei legi.
(la data 10-oct-2005 Art. 61, alin. (4) din capitolul 4 modificat de Art. 1, punctul 5. din Legea 283/2005)

(5) Fondul de protecţie a victimelor străzii se va constitui, administra, utiliza şi prelua, în condiţiile normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.
(6) Disponibilităţile Fondului de protecţie a victimelor străzii, astfel constituite, vor fi plasate la trezoreria Statului în instrumente purtătoare de dobândă, la instituţii de credit, în instrumente ale pieţei monetare, în titluri de stat sau titluri ale administraţiei publice locale.
(la data 10-oct-2005 Art. 61, alin. (6) din capitolul 4 modificat de Art. 1, punctul 6. din Legea 283/2005)

(7) În caz de deficit al Fondului de protecţie a victimelor străzii, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, pentru acoperirea obligaţiilor acestuia, poate majora în cursul anului contribuţia stabilită prin norme.
(la data 29-mai-2004 Art. 61 din capitolul 4 modificat de Art. I, punctul 48. din Legea 172/2004)

(8) În caz de litigiu, drepturile persoanelor păgubite prin accidente de autovehicule supuse înmatriculării, precum şi de tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, se exercită împotriva administratorului Fondului de protecţie a victimelor străzii, desemnat de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în conformitate cu prevederile alin. 5.
(la data 10-iul-2005 Art. 61 din capitolul 4 completat de Art. I, punctul 32. din Ordonanta urgenta 61/2005)

*) la data preluarii, art. 61 se abroga (n.n. - vezi actul modificator)
(la data 19-mai-2006 Art. 61 din capitolul 4 abrogat de Art. IV, alin. (3) din Legea 113/2006)

(la data 27-iul-2015 Art. 61^1 din capitolul 4 abrogat de Art. 41, litera A. din capitolul VI din Legea 213/2015)
CAPITOLUL 5: Sancţiuni
Art. 62
Pentru neplata la termen a sumelor datorate Fondului de protecţie a victimelor străzii constituit conform prevederilor art. 25^1 din Legea nr. 32/2000, cu modificările şi completările ulterioare, se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările legale în vigoare, aplicabile la colectarea creanţelor bugetare. Dobânzile şi penalităţile vor fi virate în contul fondului respectiv.

(la data 27-iul-2015 Art. 62 din capitolul 5 modificat de Art. 43 din capitolul VI din Legea 213/2015)

Art. 63

(1) Constituie contravenţie săvârşirea următoarelor fapte:

a) neplata la termen a despăgubirilor datorate din asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, către persoanele păgubite sau către asiguraţi, în condiţiile normelor emise în baza art. 53;

b) neplata la termen a sumelor destinate Fondului de protecţie a victimelor străzii, precum şi a contribuţiei procentuale din valoarea primelor brute încasate aferente asigurărilor obligatorii;
(la data 27-iul-2015 Art. 63, alin. (1), litera B. din capitolul 5 modificat de Art. 43 din capitolul VI din Legea 213/2015)

c) nedepunerea la asigurători de către intermediarii de asigurări a sumelor încasate cu titlu de prime de asigurare, dacă fapta nu constituie infracţiune.
(la data 10-oct-2005 Art. 63, alin. (1), litera C. din capitolul 5 modificat de Art. 1, punctul 7. din Legea 283/2005)

d) nerespectarea de către asigurători a obligaţiilor prevăzute la art. 36 alin. 2;

e) nerespectarea de către asigurători a obligaţiilor prevăzute la art. 49;

f) neluarea de către asigurători a declaraţiei de despăgubire prevăzute la art. 55 alin. 4;

g) nerespectarea de către asigurători a interdicţiei de recuperare a diferenţei de despăgubire dintre asigurarea facultativă şi asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, în condiţiile art. 55 alin. 6;

h) necomunicarea de către brokerul de asigurare către asigurător a producerii riscului asigurat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare, în condiţiile art. 19 alin. 3.
(la data 10-iul-2005 Art. 63, alin. (1) din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 34. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(2) Contravenţiile prevăzute la alin. 1 se constată şi se sancţionează după cum urmează:
(la data 18-oct-2013 Art. 63, alin. (2) din capitolul 5 modificat de Art. VII, punctul 1. din Ordonanta urgenta 94/2013)

a) pentru faptele asigurătorilor prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d) - g), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON) şi cu limitarea operaţiunilor, cu interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurători a exercitării activităţii de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizaţiei asigurătorilor;

b) pentru faptele administratorilor, directorilor sau directorilor executivi, prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d)-g), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 5.000 lei (RON);

c) pentru faptele agenţilor de asigurare, prevăzute la alin. 1 lit. c), cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON);

d) pentru faptele brokerilor, prevăzute la alin. 1 lit. c) şi h), cu avertisment scris sau cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 2.500 lei (RON) şi cu interzicerea temporară sau definitivă a activităţii definite la art. 2 lit. C pct. 62 din Legea nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare, sau cu suspendarea ori retragerea autorizaţiei;

e) pentru faptele asigurătorilor prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d) -g) ori pentru faptele brokerilor prevăzute la alin. 1 lit. c) şi h), săvârşite în mod repetat sau cu rea-credinţă, cu limitarea operaţiunilor, cu interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurători a exercitării activităţii de asigurare, pentru una sau mai multe categorii de asigurări, sau cu suspendarea ori retragerea autorizaţiei asigurătorilor.
(la data 10-oct-2005 Art. 63, alin. (2) din capitolul 5 modificat de Art. 1, punctul 7. din Legea 283/2005)

(2^1) Constatarea contravenţiilor se face de către Autoritatea de Supraveghere Financiară în conformitate cu procedura prevăzută de Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare.
(la data 18-oct-2013 Art. 63, alin. (2) din capitolul 5 completat de Art. VII, punctul 2. din Ordonanta urgenta 94/2013)

(3) Sancţiunile pentru faptele prevăzute la alin. 1 lit. a), b), d), e), f) şi g) se aplică fie asigurătorilor prevăzuţi la alin. 2 lit. a), fie persoanelor prevăzute la alin. 2 lit. b).
(la data 10-iul-2005 Art. 63, alin. (3) din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 34. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(4) Încălcarea dispoziţiilor prezentei legi şi a normelor adoptate în aplicarea acesteia se constată de către persoanele anume împuternicite de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor şi se sancţionează de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Decizia de sancţionare este semnată de preşedintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor şi produce efecte la data comunicării ei persoanei sancţionate.
(la data 29-mai-2004 Art. 63 din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 51. din Legea 172/2004)

Art. 64

(1) Încălcarea de către persoanele fizice sau juridice a obligaţiei de asigurare prevăzute la art. 48 şi 56 constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei şi cu reţinerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.
(la data 10-iul-2005 Art. 64, alin. (1) din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 35. din Ordonanta urgenta 61/2005)

(2) Constatarea şi aplicarea acestora se fac de către personalul Poliţiei.
(la data 29-mai-2004 Art. 64 din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 52. din Legea 172/2004)

(la data 29-mai-2004 Art. 65 din capitolul 5 abrogat de Art. I, punctul 53. din Legea 172/2004)

Art. 66

Pentru sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 63 şi 64, plângerile se depun la instanţele judecătoreşti competente, potrivit legii.
(la data 29-mai-2004 Art. 66 din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 54. din Legea 172/2004)

Art. 67

Nivelul amenzilor prevăzute la art. 63 şi 64 se va actualiza prin hotărâri ale Guvernului, în corelaţie cu evoluţia indicelui preţurilor de consum.
(la data 29-mai-2004 Art. 67 din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 55. din Legea 172/2004)

Art. 68
Contravenţiilor prevăzute la art. 63 şi 64 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, în măsura în care acestea nu sunt contrare prevederilor prezentei legi.
(la data 29-mai-2004 Art. 68 din capitolul 5 modificat de Art. I, punctul 56. din Legea 172/2004)

Art. 62
CAPITOLUL 6: Dispoziţii tranzitorii şi finale
Art. 69
Unităţile de poliţie, unităţile de pompieri, unităţile medicale din cadrul sistemului medical public şi privat, medicii de familie şi celelalte autorităţi publice competente să cerceteze accidente de autovehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asigurătorilor, în termen de cel mult 30 de zile de la solicitare, actele şi datele cu privire la cauzele şi împrejurările producerii riscurilor asigurate şi la pagubele provocate, în vederea stabilirii şi plăţii de către asigurători a indemnizaţiilor de asigurare.
(la data 10-iul-2005 Art. 69 din capitolul 6 modificat de Art. I, punctul 36. din Ordonanta urgenta 61/2005)

Art. 69^1
În România, asigurările şi reasigurările sunt supuse dispoziţiilor Codului civil şi ale prezentei legi.
(la data 01-oct-2011 Art. 69^1 din capitolul 6 modificat de Art. 192, punctul 2. din capitolul VII, sectiunea 3 din Legea 71/2011)

Art. 69^2
Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme obligatorii în aplicarea dispoziţiilor Codului civil şi ale prezentei legi.
(la data 01-oct-2011 Art. 69^2 din capitolul 6 modificat de Art. 192, punctul 3. din capitolul VII, sectiunea 3 din Legea 71/2011)

Art. 70
Prezenta lege intră în vigoare începînd cu data de 1 februarie 1996.
Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Titlul XIII, Cartea I "Despre contractul de asigurare", din Codul comercial, Decretul nr. 471/1971 cu privire la asigurările de stat, republicat în 1988, Hotărîrea Consiliului de Miniştri nr. 1.715/1971 pentru stabilirea unor măsuri în executarea Decretului nr. 471/1971, Hotărîrea Guvernului nr. 387/1990 privind unele măsuri în legătură cu asigurarea autovehiculelor, precum şi orice alte dispoziţii contrare.
-****-
Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. **OLIVIU GHERMAN**

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 303 din data de 30 decembrie 1995
*) De la data introducerii primei unice pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, atât pe teritoriul României, cât şi în afara teritoriului acesteia, Fondul de protecţie a victimelor străzii va fi preluat de Fondul de compensare prevăzut la art. 25 alin. 4 din Legea nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Preluarea se va face în condiţiile normelor emise în aplicarea Legii nr. 32/2000, precum şi a Legii nr. 136/1995 privind asigurările şi reasigurările în România, cu modificările şi completările ulterioare.
(la data 10-iul-2005 Actul modificat de Art. III din Ordonanta urgenta 61/2005)

*) Contractele de asigurare încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă vor continua în condiţiile şi termenii acceptaţi la data încheierii acestora.
(la data 10-iul-2005 Actul modificat de Art. IV din Ordonanta urgenta 61/2005)

*) În tot cuprinsul legii termenul "autovehicul" se înlocuieşte cu termenul "vehicul", iar termenul "înmatriculat" se înlocuieşte cu termenul "înmatriculat/înregistrat".
(la data 22-nov-2007 Actul modificat de Art. II din Legea 304/2007)